د قرآن نور

درویشتم جز – درس 229 : سورة ص – ایات 29 - 44

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

كِتَٰبٌ	أَنزَلۡنَٰهُ	إِلَيۡكَ	مُبَٰرَكٌ
یو کتاب دے	نازل کړو مونږ دا	ستاسو طرفته	مبارک دے / برکت والا دے
لِّيَدَّبَّرُوٓاْ	ءَايَٰتِهِۦ	وَلِيَتَذَكَّرَ	أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ﴿٢٩﴾
څکه چه هغوئ غور اوکړی	د دے په ایتونو کښ	او څکه چه نصیحت حاصل کړی	عقل والا -

وَوَهَبۡنَا	لِدَاوُۥدَ	سُلَيۡمَٰنَۚ	نِعۡمَ	ٱلۡعَبۡدُ ۖ
او ورکړو مونږ	داوؤد علیه سلام له	سلیمان علیه سلام	خومره ښه	بنده وو
إِنَّهُۥٓ	أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾			
بے شکه هغه	ډیر رجوع کولو والا وو -			

إِذۡ	عُرِضَ	عَلَيۡهِ	بِٱلۡعَشِيِّ
چه کله	پیش کړے شو	په هغه باندِ	د ماښام په وخت کښ
ٱلصَّٰفِنَٰتُ	ٱلۡجِيَادُ ﴿٣١﴾		
اصیل اسونه	عمده او تیز رفتار -		

فَقَالَ	إِنِّيٓ	أَحۡبَبۡتُ	حُبَّ	ٱلۡخَيۡرِ
نو هغه اووئیل	بے شکه ما	خوښ کړو ما	محبت	د مال

د قرآن نور

درویشتم جز – درس 229 : سورة ص – ایات 29 - 44

عَن ذِكۡرِ	رَبِّي	حَتَّىٰ	تَوَارَتۡ	بِٱلۡحِجَابِ ﴿٣٢﴾
د ذکر په وجع	د خپل رب	تردې چه	هغه پټ شو	په پرده کښ -

رُدُّوهَا	عَلَيَّۖ	فَطَفِقَ	مَسۡحَۢا
را واپس کړئ هغه	په ما باندِ	نو شروع اوکړه هغه	په لاس راکاږلو

بِٱلسُّوقِ	وَٱلۡأَعۡنَاقِ ﴿٣٣﴾
په پنډو	او په ختونو -

وَلَقَدۡ	فَتَنَّا	سُلَيۡمَٰنَ	وَأَلۡقَيۡنَا
او البته بے شکه	ازمائش اوکړو مونږ	د سلیمان علیه سلام	او واچولو مونږ

عَلَىٰ كُرۡسِيِّهِۦ	جَسَدٗا	ثُمَّ	أَنَابَ ﴿٣٤﴾
د هغه په کرسئ باندِ	یو جسم	بیا	هغه رجوع اوکړه -

قَالَ	رَبِّ	ٱغۡفِرۡ	لِي	وَهَبۡ	لِي
هغه اووئیل	اے څما ربه!	اوبخښے	ما	او راکړے	ماله

مُلۡكٗا	لَّا يَنۢبَغِي	لِأَحَدٖ	مِّنۢ بَعۡدِيٓۖ	إِنَّكَ
یو داسے بادشاهي	چه حاصله نه شي	هیچاته	پس څما نه	بے شکه ته

أَنتَ	ٱلۡوَهَّابُ ﴿٣٥﴾
هم ته یے	ډیر ورکولو والا -

د قرآن نور

درویشتم جز – درس 229 : سورة ص – ایات 29 - 44

بِأَمْرِهِۦ	تَجْرِى	ٱلرِّيحَ	لَهُ	فَسَخَّرْنَا
د هغه د حکم سره	چلیده به هغه	هوا	د هغه دپاره	نو مسخر کړه مونږ
أَصَابَ ﴿٣٦﴾		حَيْثُ		رُخَآءً
هغه رسیدل غوښتل -		چرته چه به		د نرمئ سره

وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾	بَنَّآءٍ	كُلَّ	وَٱلشَّيَـٰطِينَ
او غوپه وهلو والا -	آبادولو والا	هر	او سرکشه جنات/ پیریان

فِى ٱلْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾	مُقَرَّنِينَ	وَءَاخَرِينَ
په زنځیرونو کښې -	تړلے شوی	او دویم چه

أَمْسِكْ	أَوْ	فَٱمْنُنْ	عَطَآؤُنَا	هَـٰذَا
منع کړه	یا	پس احسان اوکړه	بخښنه ځمونږ	دا ده
حِسَابٍ ﴿٣٩﴾			بِغَيْرِ	
د حساب نه -			بغیر	

لَزُلْفَىٰ	عِندَنَا	لَهُۥ	وَإِنَّ
البته تقرب دے/ نزدے والے دے	ځمونږ سره	د هغه دپاره	او بے شکه

وَحُسْنَ	مَـَٔابٍ ﴿٤٠﴾
او بهترین	ځائے دے -

وَٱذْكُرْ	عَبْدَنَآ	أَيُّوبَ	إِذْ	نَادَىٰ
او ذکر اوکړئ	څما دبنده	ایوب علیه سلام	چه کله	هغه آواز ورکړو

رَبَّهُۥٓ	أَنِّى	مَسَّنِىَ	ٱلشَّيْطَـٰنُ	بِنُصْبٍ	وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾
خپل رب له	بے شکه څه	رسولے دے ماته	شیطان	تکلیف	او عذاب -

ٱرْكُضْ	بِرِجْلِكَ ۖ	هَـٰذَا	مُغْتَسَلٌۢ	بَارِدٌ	وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾
اووهه	خپله پښه	دا	د غسل اوبه دی	یخي	او د څکلو اوبه دی -

وَوَهَبْنَا	لَهُۥٓ	أَهْلَهُۥ	وَمِثْلَهُم	مَّعَهُمْ
او مونږ ورکړل	هغه له	د هغه کور والا	او په شان د هغوئ	سره د هغه

رَحْمَةً	مِّنَّا	وَذِكْرَىٰ	لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَـٰبِ ﴿٤٣﴾
په طور د رحمت	څمونږ د طرفنه	او یو نصیحت	د عقل والو دپاره -

د قرآن نور

درویشتم جز – درس 229 : سورة ص – ایات 29 - 44

وَخُذۡ	بِيَدِكَ	ضِغۡثٗا	فَٱضۡرِب	بِّهِۦ	وَلَا
او واخله	په خپل لاس کښې	یو موټے ډکی	بیا اووهه	سره د هغې	او مه
تَحۡنَثۡۗ	إِنَّا	وَجَدۡنَٰهُ		صَابِرٗاۚ	نِّعۡمَ
ته قسم ماتوه	بے شکه مونږ	موندلے دے مونږ هغه		صابره	ښومره ښه
ٱلۡعَبۡدُۖ	إِنَّهُۥٓ	أَوَّابٞ ﴿٤٤﴾			
بنده وو	بے شکه هغه	ډیر رجوع کولو والا وو -			